31992L0045

14.9.1992. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 268/35

PADOMES DIREKTĪVA 92/45/EEK

(1992. gada 16. jūnijs)

par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas saistītas ar medījamo dzīvnieku nogalināšanu un to gaļas laišanu tirgū

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas Līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā medījumu gaļa ir iekļauta Līguma 2. pielikumā pievienotajā produktu sarakstā;

tā kā medījumu gaļas pārdošana ir papildu ienākumu avots daļai lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju;

tā kā, lai nodrošinātu racionālu šīs nozares attīstību un uzlabotu produktivitāti, Kopienas līmenī jānosaka noteikumi attiecībā uz sabiedrības veselības problēmām un dzīvnieku veselības problēmām, kas skar medījumu gaļas ražošanu un laišanu tirgū;

tā kā būtu jālikvidē atšķirības attiecībā uz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības apstākļiem dalībvalstīs, lai veicinātu Kopējas iekšējo tirdzniecību ar šādu gaļu nolūkā pabeigt iekšējā tirgus izveidi;

tā kā ar šādu gaļu var izplatīties transmisīvās slimības, kas ir bīstamas mājdzīvniekiem un cilvēkiem;

tā kā ir jānosaka noteikumi, kas ļauj kontrolēt šo risku;

tā kā ir jānosaka higiēnas nosacījumi, kas jāievēro, iegūstot, pārstrādājot un pārbaudot medījumu gaļu, lai novērstu pārtikas infekcijas un pārtikas saindēšanos;

tā kā ir jānosaka higiēnas prasības, kas jāievēro medījumu pārstrādes centriem, lai gaļa tiktu atzīta par derīgu pārdošanai;

tā kā attiecībā uz organizāciju, apsekošanu, kontroli, kas jāveic galamērķa dalībvalstij, un ieviešamajiem drošības pasākumiem, ir jāatsaucas uz vispārējiem noteikumiem, kas paredzēti Padomes 1989.gada 11. decembra Direktīvā 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, nolūkā pabeigt iekšējā tirgus izveidi ([4]);

tā kā medījamiem dzīvniekiem un medījumu gaļai, ko importē no trešām valstīm, jāatbilst obligātajām prasībām, ko šī direktīva nosaka attiecībā uz tirdzniecību starp dalībvalstīm, un to ievērošanu jāpārrauga saskaņā ar Direktīvā Nr.90/675/EEK ([5]) noteiktajiem principiem un noteikumiem;

tā kā ir pieņemami pieļaut izņēmumus attiecībā uz maziem medījumu gaļas daudzumiem;

tā kā ir pieņemami piešķirt pagaidu izņēmumus, lai ļautu medījumu pārstrādes centriem piemēroties jaunajām prasībām;

tā kā Komisijas uzdevums ir pieņemt pasākumus, lai ieviestu šo direktīvu; tā kā tālab būtu jāparedz procedūra, kas radītu ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā;

tā kā beigu datums transponēšanai valstu likumdošanā, kas 23. pantā ir noteikts kā 1994. gada 1. janvāris, nedrīkstētu iespaidot veterināro pārbaužu izbeigšanu uz robežām 1993. gada 1. janvārī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

1. Šī direktīva nosaka sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības noteikumus, kas attiecas uz medījamo dzīvnieku nogalināšanu, kā arī savvaļas medījumu gaļas sagatavošanu un laišanu tirgū.

([1]) OV C 327, 30.12.1989., 40. lpp., un OV C 311, 12.12.1990., 5. lpp.
([2]) OV C 260, 15.10.1990., 154. lpp.
([3]) OV C 124, 21.5.1990., 7. lpp.
([4]) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).
([5]) Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīva 90/675/EEK, kas nosaka veterināro pārbaužu principus produktiem, kas Kopienā tiek ievesti no trešām valstīm (OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.). Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

2. Šī direktīva neattiecas:

a) uz nelielu tādu medījamo dzīvnieku skaitu, kas nav nodīrāti vai noplūkti, un - attiecībā uz maziem medījamiem dzīvniekiem - kas nav izķidāti un kurus mednieks tieši piegādā patērētājam vai mazumtirgotājam;

b) uz maziem medījumu gaļas daudzumiem, kas tiek tieši piegādāti galapatērētājam;

c) uz medījumu gaļas izciršanu un uzglabāšanu mazumtirdzniecības veikalos vai telpās, kas atrodas tiešā tirdzniecības vietu tuvumā, kur izciršana un uzglabāšana tiek veikta tikai un vienīgi ar mērķi apgādāt patērētāju tieši uz vietas.

Minētās darbības arī turpmāk būs pakļautas veselības pārbaudēm, kuras nosaka valsts tiesību akti attiecībā uz mazumtirdzniecību.

3. Šīs direktīvas noteikumi, kas skar tirdzniecību vai importu no trešām valstīm, neattiecas uz trofejām vai nogalinātajiem medījamiem dzīvniekiem, kurus ceļotāji pārvadā savos privātajos transportlīdzekļos, ar nosacījumu, ka tas attiecas uz mazu medījamo dzīvnieku mazu daudzumu vai vienu lielu savvaļas medījamo dzīvnieku, un ja apstākļi norāda, ka šāda medījuma gaļa nav domāta tirdzniecībai vai komerciālai darbībai, un ja vien šis medījamais dzīvnieks nenāk no valsts vai valsts daļas, ar kuru tirdzniecība ir aizliegta saskaņā ar 11. panta 2. un 3. punktu vai 18. pantu.

2. pants

1. 1.Šīs direktīvas nolūkos tiek piemērotas šādas definīcijas:

a) "medījamie dzīvnieki": uz sauszemes dzīvojoši savvaļas zīdītāji, kas tiek medīti (tostarp savvaļas zīdītāji, kas dzīvo norobežotā teritorijā brīvē, kura pielīdzināma apstākļiem, kādos dzīvo medījamie dzīvnieki), un savvaļas putni, uz kuriem neattiecas 2. pants Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvā Nr.91/495/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē trušu gaļas un audzētu savvaļas medījumu gaļas ražošanu un laišanu tirgū ([1]);

b) "lieli medījamie dzīvnieki" – savvaļas nagaiņi;

c) "mazi medījamie dzīvnieki" –zaķu dzimtas un savvaļas putni, kas derīgi lietošanai pārtikā;

d) "medījumu gaļa" - visas medījamo dzīvnieku daļas, kas ir derīgas lietošanai pārtikā;

e) "medījamo dzīvnieku pārstrādes centrs"- iestāde, kas apstiprināta saskaņā ar 7. pantu un kur medījamie dzīvnieki tiek pārstrādāti un medījumu gaļa tiek iegūta un pārbaudīta saskaņā ar higiēnas prasībām, ko nosaka šī direktīva;

f) "savākšanas centrs" – jebkura vieta, kur nogalinātos medījamos dzīvniekus uzglabā saskaņā ar 1. pielikuma 4. nodaļas 2. punktā minētajām higiēnas prasībām pirms transportēšanas uz pārstrādes centru;

g) "laišana tirgū" - pārtikai lietojamas medījumu gaļas turēšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pircējiem, pārdošana, piegāde vai cita veida laišana tirgū Kopienā, izņemot piegādes, uz kurām attiecas 1. panta 2. punkts;

h) "tirdzniecība" - tirdzniecība starp dalībvalstīm Līguma 9. panta 2. punkta nozīmē.

2. Šīs direktīvas nolūkā kā nepieciešamas tiek piemērotas definīcijas, kas dotas Direktīvā Nr.89/662/EEK un 1990. gada 26. jūnija Direktīvā Nr.90/42/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas ir piemērojamas Kopienā iekšējai tirdzniecībai ar dažiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ([2]), kā arī svaigas gaļas definīcija, kas dota Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvā Nr.64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu ([3]).

II NODAĻA

Nosacījumi, kas piemērojami ražošanai un tirdzniecībai Kopienā

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka medījumu gaļa:

a) nāk no medījamiem dzīvniekiem:

— kurus nogalina medību apgabalos tādos veidos, kas atļauti valsts tiesību aktos par medībām,

— kuri nenāk no reģiona, uz kuru attiecas ierobežojumi, kas paredzēti Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvā Nr.72/461/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu ([4]), Padomes 1991. gada 26. jūnija Direktīvā Nr. 91/494/EEK par dzīvnieku veselības noteikumiem attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar putnu gaļu un tās importu no trešām valstīm ([5]) un Padomes Direktīvā Nr.91/495/EEK, vai kuri nenāk no medību joslas, uz kuru attiecas ierobežojumi saskaņā ar šīs direktīvas 10. un 11. pantiem.

([1]) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.

([2]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

([3]) OV L 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/497/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 69. lpp.).

([4]) OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/266/EEK (OV L 134, 29.5.1991., 45. lpp.).

([5]) OV L 268, 24.9.1991., 35. lpp.

— kuri tūlīt pēc to nogalināšanas tiek sagatavoti saskaņā ar I pielikuma III nodaļu un ne vēlāk kā 12 stundu laikā transportēti uz pārstrādes centru, kas minēts b) apakšpunktā, vai uz kolektoru, kur tos jāatdzesē līdz temperatūrai, kas norādīta I pielikuma III nodaļā, un no kurienes tie jāpārved uz pārstrādes centru, kā tas minēts b) apakšpunktā, 12 stundu laikā vai - attiecībā uz attāliem reģioniem, kur to atļauj klimatiskie apstākļi - tādā laika periodā, ko nosaka kompetentā iestāde, kas ļauj attiecīgās pārstrādes centra valsts pilnvarotajam veterinārārstam veikt pēckaušanas veterināro ekspertīzi atbilstošos apstākļos, kā to nosaka I. pielikuma V. nodaļa;

b) kas ir iegūta:

i) vai nu medījamo dzīvnieku pārstrādes centrā, kas atbilst I pielikuma I un II nodaļas vispārīgajiem nosacījumiem un minētās nodaļas mērķiem ir apstiprināti saskaņā ar 7. pantu;

ii) attiecībā uz lieliem medījamiem dzīvniekiem - iestādē, kas ir apstiprināta saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK 10. pantu, vai - attiecībā uz sīkiem medījamiem dzīvniekiem – saskaņā ar 5. pantu Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvā Nr.71/118/EEK par veselības problēmām, kas skar tirdzniecību ar svaigu putnu gaļu [1]:

— ja šie dzīvnieki ir nodīrāti telpās, kas nav paredzētas gaļai, uz kuru attiecas minētās direktīvas, vai dažādos laikos,

— ja šādām iestādēm ir īpaša atļauja, kas izsniegta šīs direktīvas nolūkos,

— ja tiek veikti pasākumi, kas ļauj skaidri identificēt gaļu, kura iegūta saskaņā ar šo direktīvu, un gaļu, kura iegūta saskaņā ar Direktīvām Nr.64/433/EEK un 71/118/EEK,

c) ja tā ir no nogalinātiem medījamiem dzīvniekiem, kurus vizuāli pārbaudījis valsts pilnvarots veterinārārsts:

— lai noteiktu jebkādas anomālijas. Valsts pilnvarotais veterinārārsts var pamatot savu diagnozi ar jebkādu tādu mednieka sniegtu informāciju par dzīvnieka uzvedību pirms nogalināšanas, ko noteikušas iestādes, kas atbild par medniecības noteikumiem, attiecīgos gadījumos pamatojoties uz apliecību,

— lai pārbaudītu, vai nāve nav iestājusies citu apstākļu dēļ nevis medību rezultātā;

d) ja tā ir no medījamiem dzīvniekiem:

— kas transportēti, ievērojot higiēnas prasības saskaņā ar I. pielikuma III un IV nodaļu,

— kam saskaņā ar I pielikuma V nodaļu ir veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, ko ir veicis valsts pilnvarots veterinārārsts vai palīgi, kuriem ir profesionālā kvalifikācija, ko nosaka saskaņā ar 22. pantā paredzēto kārtību, un kas strādā valsts pilnvarota veterinārārsta vadībā,

— kuriem nav novērotas izmaiņas, izņemot traumatiskus bojājumus, kas radušies nogalināšanas rezultātā, vai lokalizētus veidojumus vai izmaiņas, ar nosacījumu, ka tiek konstatēts, vajadzības gadījumā veicot attiecīgas laboratorijas analīzes, ka tie nepadara gaļu nederīgu lietošanai pārtikā vai bīstamu cilvēka veselībai,

— attiecībā uz maziem savvaļas medījamiem dzīvniekiem, kuri tūlīt pēc nogalināšanas nav izķidāti, kā paredzēts I pielikuma V nodaļas 1. punktā - kuriem ir veikta oficiāla veselības pārbaude, pamatojoties uz tipisku dzīvnieka paraugu, kura izcelsme ir no tā paša avota. Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts konstatē cilvēkiem bīstamu infekcijas slimību vai defektus, kas minēti I pielikuma V nodaļas 4. punktā, viņam jāveic papildu pārbaudes attiecībā uz visu partiju. Ņemot vērā papildu pārbaužu rezultātus, viņam vai nu jāaizliedz visas partijas lietošanas pārtikā, vai arī jāpārbauda katrs liemenis atsevišķi.

2. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jānodrošina, ka medījumu gaļu aizliedz lietot pārtikā:

i) ja konstatē, ka tajā ir I pielikuma V nodaļas 3.e punktā minētie defekti, vai ja tā ir konfiscēta saskaņā ar minētās nodaļas 4. punktu;

ii) ja šā panta 1. punkta d) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētajās pārbaudēs ir konstatēta infekcijas slimība, kas ir bīstama cilvēkam;

iii) ja tā ir no dzīvniekiem, kas ir ēduši vielas, kuras var padarīt to gaļu bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai un par kurām ir pieņemts lēmums kārtībā, kuru paredz 22. pants, pēc tam, kad ir gūts Zinātniskās veterinārijas komitejas atzinums. Līdz šāda lēmuma īstenošanai spēkā paliek attiecīgās valsts normas par šādām vielām, uz ko attiecas Līguma vispārējie noteikumi;

iv) ja tā, neskarot jebkādus Kopienas tiesību aktus par jonizāciju, ir apstrādāta ar jonizējošo vai ultravioleto starojumu vai ar līdzekļiem vai vielām, ka var iespaidot tās organoleptiskās īpašības, vai ja ir lietotas krāsvielas, kas nav paredzētas veselības marķējuma izdarīšanai.

3. Mežacūku gaļa vai citu tādu dzīvnieku sugu gaļa, kas ir jūtīgas pret trihinelozi, ir jāpārbauda ar mākslīgo kuņģi, kā paredzēts Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīvā 77/96/EEK par pārbaudi, lai konstatētu trihinelozi (*trichinella spiralis*), importējot no trešām valstīm mājas cūku neapstrādātu gaļu [2], vai jāveic trihinoskopisku pārbaudi, mikroskopiski izpētot vairākus tādus paraugus no katra dzīvnieka, kas vismaz no žokļa, diafragmas muskuļiem, priekšējā apakšstilba muskuļiem, no starpribu un mēles muskuļiem.

[1] OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/654/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 48. lpp.).

[2] OV L 26, 31.1.1977., 67. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/321/EEK (OV L 133, 17.5.1989., 33. lpp.).

Līdz 1994. gada 1. janvārim Padome ar kvalificētu balsu vairākumu, balsojot par Komisijas priekšlikumu, un pēc tam, kad gūts Zinātniskās veterinārās komitejas atzinums, nosaka metodes analīzes veikšanai ar mākslīgo kuņģi, kuras ir piemērotas trihinelozes noteikšanai mežacūkām vai citiem savvaļas dzīvniekiem, kas ir jūtīgi pret trihinelozi; tā pati kārtība attiecas uz trihinoskopiskām un mikroskopiskām pārbaudēm trihinelozes noteikšanai.

4. Medījumu gaļai, kas atzīta par lietojamu pārtikā, jāatbilst šādām prasībām:

i) tai ir jābūt ar veselības marķējumu, kā paredzēts I pielikuma VIII nodaļā.

Attiecīgos gadījumos saskaņā ar 22. pantā paredzēto kārtību var pieņemt lēmumu, ar ko groza vai papildina iepriekšminētās nodaļas noteikumus, lai īpaši ņemtu vērā dažādās komerciālās piedāvāšanas formas, nodrošinot to atbilstību šajā direktīvā noteiktajām higiēnas prasībām.

Uz mazu medījamo dzīvnieku gaļu attiecas Komisijas 1980. gada 3. septembra Direktīva 80/879/EEK par veselības marķējumu lielām putnu gaļas partijām ([1]);

ii) pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes tā jāuzglabā saskaņā ar I pielikuma X nodaļu apmierinošos higiēnas apstākļos medījamo dzīvnieku apstrādes centros, kas apstiprināti saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu, vai iestādēs, kas apstiprinātas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK 10. pantu vai Direktīvas 71/118/EEK 5. pantu, vai arī aukstuma kamerās, kas ir apstiprinātas un pārbaudītas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK 10. pantu;

iii) gaļu transportējot, ir jābūt šādiem dokumentiem:

— tirdzniecības dokumentam, ko apstiprinājis valsts pilnvarotais veterinārārsts. Dokumentam jāatbilst šādām prasībām:

— papildus informācijai, kas noteikta I pielikuma VII nodaļas 2. punktā, tostarp attiecībā uz saldētu gaļu - skaidri salasāma norāde par sasaldēšanas gadu un mēnesi, koda numurs, pēc kura var noteikt valsts pilnvaroto veterinārārstu,

— kravas saņēmējam tas jāsaglabā vismaz vienu gadu, lai to varētu uzrādīt pēc kompetentās iestādes pieprasījuma.

Sīki izstrādātus noteikumus šā punkta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz koda numura piešķiršanu un valsts pilnvaroto veterinārārstu sarakstu sastādīšanu, pieņem saskaņā ar 22. pantā paredzēto kārtību,

— veterinārais/veselības sertifikāts, kas atbilst II pielikumā dotajam paraugam - attiecībā uz gaļu, kas ir apstrādāta medījamo dzīvnieku apstrādes centrā, kurš atrodas ierobežotā rajonā vai reģionā, vai attiecībā uz gaļu, kas aizzīmogotā kravas automašīnā nosūtāma uz citu dalībvalsti tranzītā caur trešo valsti;

iv) to jātransportē atbilstoši higiēnas nosacījumiem saskaņā ar I pielikuma XI nodaļu;

v) attiecībā uz nelielu savvaļas putnu liemeņa daļām un atkaulotu gaļu - tai arī jābūt iegūtai, ievērojot nosacījumus, kas ir līdzīgi Direktīvas 71/118/EEK 3.B pantā paredzētajiem nosacījumiem, iestādēs, kas ir īpaši šim mērķim apstiprinātas saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu;

vi) neskarot Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīvu 79/112/EEK par dalībvalstu likumu tuvināšanu attiecībā uz tādu pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu, kas domāti pārdošanai gala patērētājam ([2]), tai jābūt marķētai ar norādi par dzīvnieka sugu.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina:

a) ka gaļu, kas ir atzīta par nederīgu lietošanai pārtikā, var skaidri atšķirt no gaļas, kas ir atzīta par derīgu lietošanai pārtikā;

b) ka ar gaļu, kas atzīta par nederīgu lietošanai pārtikā, rīkojas saskaņā ar Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 90/667/EEK, ar ko nosaka veterinārus noteikumus dzīvnieku atlieku iznīcināšanai un pārstrādāšanai, laišanai tirgū un patogēnu novēršanai dzīvnieku un zivju izcelsmes barībā un kas groza ar Direktīvu 90/425/EEK ([3]).

2. Uz gaļu no reģioniem, uz kuriem attiecas ierobežojumi saistībā ar dzīvnieku veselību, attiecas īpaši noteikumi, ko katrā atsevišķā gadījumā nosaka saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai vajadzības gadījumā nosaka saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru.

5. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka tirdzniecībā laiž vienīgi turpmāk norādītos:

1. nodīrātus un izķidātus medījamos dzīvniekus, kas atbilst 3.un 4. panta prasībām, vai svaigu medījumu gaļu;

2. nenodīrātus vai nenoplūktus un neizķidātus mazus medījamos dzīvniekus, kas nav saldēti vai sasaldēti zemā temperatūrā un kas tiek kontrolēti saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta trešo ievilkumu, ja tā tiek transportēta un uzglabāta atsevišķi no svaigas gaļas, uz ko attiecas Direktīva 64/433/EEK, kā arī atsevišķi no putnu gaļas un nodīrātas vai noplūktas medījumu un putnu gaļas;

([1]) OV L 251, 24.9.1980., 10. lpp.

([2]) OV L 33, 8.2.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/72/EEK (OV L 42, 16.2.1991., 27. lpp.).

([3]) OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.

3. nenodīrātus lielus medījamos dzīvniekus:

a) kas atbilst 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā un otrā ievilkuma prasībām, kā arī 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmā ievilkuma prasībām;

b) kuru iekšējiem subproduktiem savvaļas medījamos dzīvnieku pārstrādes centrā ir veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze;

c) kuriem ir veselības sertifikāts, kas atbilst paraugam, kas sagatavojams atbilstīgi 22. pantā noteiktajai procedūrai un kuru ir parakstījis valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinot to, ka b) apakšpunktā paredzētās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes iznākums ir apmierinošs un ka gaļa ir atzīta par lietojamu pārtikā;

d) kas ir atvēsināti līdz temperatūrai, kas ir starp –1 °C un:

i) +7 °C, ja šī temperatūra tiek uzturēta, transportējot gaļu uz pārstrādes centru ilgākais septiņās dienās no b) apakšpunktā minētās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes, vai

ii) +1 °C, ja šī temperatūra tiek uzturēta, transportējot gaļu uz pārstrādes centru ilgākais piecpadsmit dienās no b) apakšpunktā minētās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes.

Uz tādiem nenodīrātiem medījamiem dzīvniekiem nevar būt 3. panta 4. punkta i) apakšpunktā paredzētā veselības marķējuma, izņemot gadījumus, kad pēc nodīrāšanas galamērķa pārstrādes centrā tiem ir veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, kā paredzēts I pielikuma V nodaļā, un valsts pilnvarots veterinārārsts to ir atzinis par lietojamu pārtikā.

6. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka:

— medījamo dzīvnieku pārstrādes centri, kas neatbilst I pielikuma I nodaļā noteiktajiem standartiem un uz kuriem neattiecas izņēmumi, kas paredzēti 8. pantā, nevar tikt apstiprināti saskaņā ar 7. pantu un ka uz šādu iestāžu izstrādājumiem nav veselības marķējuma, kas paredzēts I pielikuma VII nodaļā, un ka tos nevar laist tirdzniecībā,

— medījamos dzīvniekus, kas neatbilst 8. panta prasībām, nevar laist tirdzniecībā vai importēt no trešām valstīm,

— medījamo dzīvnieku subproduktus, kas ir atzīti par lietojamiem pārtikā, nevar laist tirdzniecībā, izņemot gadījumus, kad tie ir attiecīgi apstrādāti, kā paredzēts Padomes Direktīvā 77/99/EEK par veselības problēmām, kas iespaido Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem ([1]).

([1]) OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp., un attiecībā uz konsolidētiem ieviešanas nosacījumiem - OV L 57, 2.3.1992., 4. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/5/EEK (OV L 57, 2.3.1992., 1. lpp.).

7. pants

1. Katra dalībvalsts izveido apstiprināto medījamo dzīvnieku pārstrādes centru sarakstu, katram no tiem piešķirot veterinārā apstiprinājuma numuru. Medījamo dzīvnieku pārstrādei dalībvalstis var apstiprināt iestādes, kas apstiprinātas saskaņā ar Direktīvu 64/433/EEK un Direktīvu 71/118/EEK, ja vien šādās iestādēs ir iekārtas medījamo dzīvnieku gaļas pārstrādei un ja tās darbojas apstākļos, kas nodrošina atbilstību higiēnas prasībām. Dalībvalstis nosūta šos sarakstus pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Dalībvalsts neapstiprina medījamo dzīvnieku pārstrādes centru, kamēr nav pārliecinājusies par tā atbilstību šai direktīvai.

Ja tiek konstatēts, ka pilnībā nav ievērotas higiēnas prasības, un ja pasākumi, kas paredzēti I pielikuma V nodaļas 5. punkta otrajā daļā, nav bijuši pietiekami, lai stāvokli labotu, kompetentā iestāde uz laiku atliek apstiprināšanu.

Ja savvaļas dzīvnieku pārstrādes centra īpašnieks vai vadītājs norādītos trūkumus nenovērš laika posmā, ko noteikusi kompetentā iestāde, kompetentā iestāde atsauc apstiprinājumu.

Attiecīgā dalībvalsts ņem vērā jebkuru pārbaužu secinājumus, kas veiktas saskaņā ar 12. pantu. Par apstiprinājuma apturēšanu vai atsaukšanu jāinformē pārējās dalībvalstis un Komisija.

2. Medījamo dzīvnieku pārstrādes centra īpašniekam vai vadītājam saskaņā ar 4. punktu ir jāveic regulāras pārbaudes par vispārējās higiēnas noteikumu ievērošanu ražošanā attiecīgajā iestādē, *inter alia*, veicot mikrobioloģiskās pārbaudes.

Pārbaudēm jāattiecas uz traukiem, montāžas mezgliem un iekārtām visās ražošanas stadijās un, vajadzības gadījumā, arī uz produktiem.

Medījamo dzīvnieku pārstrādes centra īpašniekam vai vadītājam jāinformē valsts pilnvarotais veterinārārsts vai Komisijas veterinārie eksperti par šajā sakarā veikto pārbaužu raksturu, biežumu un iznākumiem, kā arī, vajadzības gadījumā, par laboratoriju, kas veic izpēti.

Pārbaužu raksturs, to biežums, kā arī paraugu ņemšanas metodes un bakterioloģiskās izpētes metodes tiek noteiktas saskaņā ar 22. pantā paredzēto kārtību.

3. Medījamo dzīvnieku pārstrādes centra īpašniekam vai vadītājam jāizstrādā personāla apmācības programma, kas ļautu strādniekiem ievērot higiēnas prasībām atbilstošas ražošanas nosacījumus, kuri ir pielāgoti ražošanas struktūrai.

Valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kas ir atbildīgs par medījamo dzīvnieku pārstrādes centru, jāiesaistās šīs programmas plānošanā un īstenošanā.

4. Medījamo dzīvnieku pārstrādes centrus pārbauda un uzrauga saziņā ar valsts pilnvaroto veterinārārstu, kam var būt palīgi, kā paredzēts Direktīvas 64/433/EEK 9. pantā. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jebkurā laikā jānodrošina brīva pieeja visām pārstrādes centra daļām, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērotas šīs direktīvas prasības, un gadījumos, kad ir šaubas par gaļas vai nogalināto medījamo dzīvnieku izcelsmi, arī pieeja nepieciešamiem dokumentiem, kas ļauj noteikt medību vietu, kur ir dzīvnieku izcelsme.

Valsts pilnvarotajam veterinārārstam regulāri jāanalizē 2. punktā paredzēto pārbaužu rezultāti. Viņš var, pamatojoties uz šo analīzi, veikt turpmākas mikrobioloģiskās pārbaudes visās ražošanas stadijās vai attiecībā uz produktiem.

Šo analīžu rezultāti tiek apkopoti ziņojumā, kura secinājumi un rekomendācijas tiek paziņotas iestādes īpašniekam vai vadītājam, kam higiēnas uzlabošanas nolūkā minētie trūkumi jānovērš.

8. pants

1. Līdz 1996. gada 31. decembrim dalībvalstis var medījamo dzīvnieku apstrādes centriem, kas šīs direktīvas paziņošanas dienā nav atzīti par tādiem, kuros tiek ievēroti apstiprināšanas nosacījumi, atļaut atkāpties no dažām I pielikumā minētajām prasībām, ar nosacījumu, ka gaļa no šīm iestādēm tiek marķēta ar attiecīgās valsts zīmi.

2. Atkāpes, kas minētas 1. punktā, var attiecināt vienīgi uz pārstrādes centriem, kuri līdz 1993. gada 1. aprīlim ir kompetentajām iestādēm iesnieguši lūgumu piemērot atkāpes. Šādam lūgumam jāpievieno darba plāns un programma, kurā norādīts periods, kurā pārstrādes centram būtu iespējams izpildīt 1. punktā minētās prasības.

3. Līdz 1992. gada 1. oktobrim dalībvalstis paziņo Komisijai kritērijus, ko tās pieņēmušas, lai noteiktu, vai uz iestādi vai arī uz iestāžu kategoriju attiecas šis pants.

9. pants

Dalībvalstis centrālam dienestam vai organizācijai nosaka uzdevumu apkopot un izmantot to pēckaušanas veterināro ekspertīžu rezultātus, ko veikuši valsts pilnvaroti veterinārārsti, attiecībā uz cilvēkiem bīstamu infekcijas slimību diagnozēm.

Ja šāda slimība tiek diagnosticēta, katrā konkrētajā gadījumā rezultātus pēc iespējas ātrāk paziņo kompetentām veterinārajām iestādēm, kas ir atbildīgas par tā medību apvidus pārraudzību, kurā ir attiecīgā medījamā dzīvnieka izcelsme.

Dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par konkrētām slimībām un konkrētiem gadījumiem, kad tiek diagnosticētas cilvēkiem bīstamas transmisīvas slimības.

Komisija, rīkojoties saskaņā ar 22. pantā noteikto procedūru, pieņem sīki izstrādātas noteikumus šā panta īstenošanai, jo īpai attiecībā uz:

— to, cik bieži informācija ir jāsniedz Komisijai,

— informācijas veidu,

— slimību, uz kuru jāattiecas informācijas kopumam,

— kārtību, kādā informācija tiek apkopota un izmantota.

10. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka medību apvidos to teritorijās regulāri tiek veikts medījamo dzīvnieku veselības pārskats.

2. Šim nolūkam centrālajam dienestam vai organizācijai tiek dots uzdevums apkopot un izmantot to veterināro pārbaužu rezultātus, kas veiktas saskaņā ar šo direktīvu, ja tiek diagnosticētas cilvēkiem vai dzīvniekiem bīstamas infekcijas slimības vai atliekas, kas pārsniedz atļauto līmeni.

3. Ja tiek diagnosticēta 2. punktā minētā slimība vai apstākļi, konkrētā gadījuma pētījuma rezultāti tiek pēc iespējas ātri paziņoti kompetentajai iestādei, kas atbild par medību apvidus pārraudzību.

4. Atkarībā no epizootiskās situācijas kompetentās iestādes veic īpašas pārbaudes savvaļas medījamiem dzīvniekiem, lai konstatētu slimības, kas minētas I pielikumā pie Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvas 82/894/EEK par dzīvnieku slimību izziņošanu Kopienā [1].

Par šīm slimībām ziņo Komisijai un citām dalībvalstīm, kā paredzēts minētajā direktīvā.

[1] OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/134/EEK (OV L 76, 22.3.1990., 23. lpp.).

11. pants

1. Dalībvalstis savus plānus papildina ar pasākumiem, lai noteiktu nogulsnes, kas minētas 4. pantā Padomes 1986. gada 16. septembra Direktīvā 86/469/EEK par dzīvnieku un svaigas pārbaudi nolūkā konstatēt nogulsnes [1], lai minētajā direktīvā paredzētās pārbaudes vajadzības gadījumā veiktu medījamo dzīvnieku gaļai ar mērķi izlases veidā pārbaudīt indīgu vielu esamību vidē.

2. Ņemot vērā šā panta 1. punktā un 10. panta 4. punktā minēto pārraudzību, dalībvalstis nodrošina to, ka medījamie dzīvnieki un medījumu gaļa no medību apvidiem, kas pārbaudi nav izturējuši, netiek laista tirdzniecībā.

3. Komisija saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

12. pants

Komisijas veterinārie eksperti var, ciktāl tas nepieciešams, lai vienādotu šīs direktīvas piemērošanu, sadarbībā ar valstu iestādēm veikt pārbaudes uz vietas. Jo īpaši viņi var, pārbaudot savvaļas medījamo dzīvnieku pārstrādes centru tipisku skaitu, pārliecināties par to, vai kompetentās iestādes nodrošina, ka apstiprinātie medījamo dzīvnieku pārstrādes centri ievēro šo direktīvu. Komisija informē dalībvalstis par veikto pārbaužu rezultātiem.

Dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude, sniedz visu vajadzīgo palīdzību ekspertiem, lai tie varētu veikt savus pienākumus.

Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru.

13. pants

1. Neskarot konkrētus šīs direktīvas noteikumus, valsts pilnvarots veterinārārsts vai kompetentā iestāde gadījumos, kad ir aizdomas par to, ka netiek ievēroti tiesību akti veterinārijas jomā, vai šaubas par medījamo dzīvnieku gaļas derīgumu lietošanai pārtikā, veic jebkuras veterinārās pārbaudes, ko veterinārārsts vai kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgām.

2. Dalībvalstis veic administratīvus un/vai krimināltiesiskus pasākumus, lai sodītu Kopienas tiesību aktu pārkāpumus veterinārijas jomā, jo īpaši gadījumos, kad tiek konstatēts, ka izrakstītās apliecības vai dokumenti neatspoguļo faktisko medījumu gaļas stāvokli, ka identifikācijas marķējums neatbilst noteikumiem, ka medījumu gaļa nav iesniegta pārbaudei vai ka šī gaļa nav lietota sākotnēji paredzētajiem mērķiem.

[1] OV L 275, 26.9.1986., 36. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 89/187/EEK (OV L 66, 10.3.1989., 37. lpp.).

14. pants

1. Noteikumi, kas paredzēti Padomes Direktīvā 89/622/EEK par veterinārajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu, galvenokārt attiecas uz tādu pārbaužu organizēšanu, kuras veic galamērķa valsts, un uz darbībām, kas veicamas pēc šādām pārbaudēm, kā arī uz drošības pasākumiem, kas jāpiemēro attiecībā uz veselības problēmām, kuras skar medījumu gaļas ražošanu un izplatīšanu Kopienas teritorijā.

2. Direktīvu 89/662/EEK groza šādi:

a) A pielikumā pievieno šādu ievilkumu:

"— Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/45/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām attiecībā uz medījamo dzīvnieku nogalināšanu un savvaļas medījamo dzīvnieku gaļas laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.).";

b) B pielikumā svītro ievilkumu "- savvaļas medījamo dzīvnieku gaļa".

3. Direktīvas 77/99/EEK 2. panta d) punktā pievieno šādu ievilkumu:

"— Padomes Direktīvas 92/45/EEK (*) 2. panta 1. punkta d) apakšpunktam un atbilst 3. un 5. panta prasībām,

(*) OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp."

III NODAĻA

Noteikumi, kas attiecas uz importu Kopienā

15. pants

Noteikumi, kas piemērojami tādas medījumu gaļas laišanai tirgū, kura importēta no trešām valstīm, ir vismaz tādi paši kā noteikumi, kas paredzēti tādas medījumu gaļas ražošanai un laišanai tirgū, kura iegūta, kā paredzēts II nodaļā, izņemot 6. un 8. panta noteikumus.

16. pants

1. Lai vienādotu 15. panta piemērošanu, piemēroti turpmāko punktu noteikumus.

2. Lai medījamos dzīvniekus vai medījumu gaļu importētu Kopienā, tai jāatbilst šādām prasībām:

a) tai ir jābūt no tādām trešām valstīm vai tādām trešo valstu daļām, imports no kurām nav aizliegts dzīvnieku veselības dēļ;

b) tai ir jābūt no trešām valstīm, kas iekļautas sarakstā, kurš izveidots saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu;

c) tai ir jābūt veselības sertifikātam, kas atbilst paraugam, kas sagatavots saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru, ko parakstījusi kompetentā iestāde un kas apliecina, ka produkts atbilst II nodaļas prasībām vai citiem papildu nosacījumiem, vai arī dod ekvivalentas garantijas, kas minētas 3. punkta c) apakšpunktā, un ka produkts ir no iestādēm, kas nodrošina I pielikumā paredzētās garantijas.

3. Saskaņā ar 22. pantā minēto kārtību tiek:

a) veidots provizorisks to trešo valstu vai trešo valstu to daļu saraksts, kas var dalībvalstīm un Komisijai nodrošināt 2. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus un garantijas, kā arī to iestāžu saraksts, kas var sniegt šīs garantijas.

Provizoriskais saraksts tiek sastādīts no to iestāžu sarakstiem, kuras dalībvalstu kompetentās iestādes ir apstiprinājušas un pārbaudījušas, pēc tam, kad Komisija ir pārbaudījusi, ka tās ievēro šajā direktīvā paredzētos principus un vispārīgos noteikumus;

b) atjaunoti saraksti, ņemot vērā 4. punktā minētās pārbaudes;

c) noteikti īpaši nosacījumi un ekvivalentas garantijas, kas attiecas uz šīs direktīvas prasībām un kas nav tās, kas ļauj gaļu izslēgt no lietošanas pārtikā saskaņā ar 3. panta 2. punkta d) apakšpunktu, un kas paredzētas 5. pantā, kā arī tās, kas ir paredzētas I pielikuma IV un V nodaļā, un - attiecībā uz trihonoskopisko pārbaudi ar mākslīgo kuņģi, kā paredzēts Direktīvā 77/96/EEK - ņemot vērā to, ka šādi nosacījumi un garantijas nedrīkst būt mazāk stingri par II nodaļā noteiktajām, izņemot 6. un 8. pantā paredzētos nosacījumus un garantijas.

4. Komisijas un dalībvalstu eksperti veic pārbaudi uz vietas, lai noteiktu:

a) vai trešo valstu sniegtās garantijas attiecībā uz ražošanas nosacījumiem un laišanu tirgū var uzskatīt par ekvivalentām Kopienā piemērotajām garantijām;

b) vai tiek izpildīti 18. panta nosacījumi.

Dalībvalstu ekspertus, kas ir atbildīgi par šīm pārbaudēm, ieceļ Komisija pēc dalībvalstu priekšlikuma.

Šīs pārbaudes tiek veiktas Kopienas vārdā, kas sedz visas izmaksas, kuras rodas šai sakarā. Šo pārbaužu veikšanas biežumu un kārtību nosaka saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru.

5. Iekams tiek organizētas 4. punktā minētās pārbaudes, turpina piemērot attiecīgo valstu likumus par pārbaudēm trešās valstīs, ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas starpniecību paziņojot par jebkuru higiēnas prasību neievērošanu, kas novērota, veicot šīs pārbaudes.

17. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka medījamos dzīvniekus vai medījumu gaļu, uz ko attiecas šī direktīva, Kopienā importē vienīgi tad, ja:

— tai ir 16. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais sertifikāts, kas attiecas uz sabiedrības un dzīvnieku veselības prasībām un kuru izsniegusi kompetentā iestāde, veicot iekraušanu,

— tā ir izturējusi pārbaudes, ko jāveic saskaņā ar Direktīvu 90/675/EEK.

2. Iekams ir pieņemtas sīki izstrādātas normas šā panta īstenošanai:

— turpina piemērot attiecīgo valstu likumus, kas piemērojami importam no trešām valstīm, attiecībā uz kurām šādas prasības nav pieņemtas Kopienas līmenī, ja tie nav labvēlīgāki par II nodaļā paredzētajiem,

— imports jāveic saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvas 90/675/EEK 11. pantā,

— tirdzniecībai ar medījamiem dzīvniekiem vai medījumu gaļu, kas importēta saskaņā ar šo punktu, iepriekš jāsaņem galamērķa valsts piekrišana.

18. pants

Sarakstos, kas minēti 16. panta 2. punktā, var iekļaut vienīgi tādas trešās valstis vai trešo valstu daļas:

a) imports no kurām nav aizliegts sakarā ar kādu no slimībām, kas minētas A pielikumā pie SEB saraksta, vai sakarā ar kādu citu Kopienai eksotisku slimību, vai arī saskaņā ar Direktīvas 72/462/EEK [1] 6., 7. un 14. pantu vai Direktīvas 91/494/EEK 9. –līdz 12. pantu;

b) kas - ņemot vērā to tiesību aktus, kā arī veterinārā dienesta pārbaudes dienesta organizāciju, šo dienestu pilnvaras un to pārraudzības sistēmu - saskaņā ar Direktīvas 72/462/EEK 3. panta 2. punktu vai Direktīvas 91/494/EEK 9. panta 2. punktu ir atzītas par tādām, kas spēj garantēt savu spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu; vai

[1] Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīva 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, ievedot liellopus, cūkas un svaigu gaļu no trešām valstīm (OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/497/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 69. lpp.).

c) kuru veterinārie dienesti var garantēt tādu veselības prasību izpildi, kas ir vismaz ekvivalentas II nodaļā noteiktajām prasībām.

19. pants

1. Direktīvā 90/675/EEK paredzētos principus un noteikumus piemēro, īpaši attiecinot uz pārbaužu organizēšanu un darbībām pēc šīm pārbaudēm, kas jāveic dalībvalstīm, kā arī uz īstenojamajiem drošības pasākumiem.

2. Iekams nav īstenoti lēmumi, kas paredzēti Direktīvas 90/675/EEK 8. panta 3. punktā un 30. pantā, turpina piemērot atbilstošos attiecīgo valstu tiesību aktus minētās direktīvas 8. panta 1. un 2. punkta piemērošanai, neskarot šā punkta pirmajā daļā minēto principu un noteikumu ievērošanu.

IV nodaļa

Nobeiguma noteikumi

20. pants

Šī direktīva neiespaido Kopienas noteikumus, kas pieņemti savvaļas dzīvnieku aizsardzības jomā.

21. pants

Pielikumus groza Padome ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, jo īpaši lai pielāgotu tos tehnikas progresam.

22. pants

1. Kad ir jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, attiecīgā lieta tūlīt jāiesniedz Pastāvīgajai veterinārajai komitejai (turpmāk "komitejai"), kas izveidota saskaņā ar Lēmumu 68/361/EEK ([1]); lietu iesniedz komitejas priekšsēdētājs vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pēc kādas dalībvalsts lūguma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu laikā, ko nosaka priekšsēdētājs atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kā paredzēts Līguma 148. panta 2. punktā attiecībā uz gadījumiem, kad Padomei jāpieņem lēmumi, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā tiek svērtas, kā paredzēts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus un tūlīt tos ievieš, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu;

b) ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums netiek sniegts, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par pasākumiem, kas jāpieņem.

Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

23. pants

1. Dalībvalstis līdz 1994. gada 1. janvārim pieņem normatīvus un administratīvus akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Termiņš transponēšanai valstu tiesību aktos - 1994. gada 1. janvāris - neietekmē to veterināro pārbaužu izbeigšanu uz robežām, kā paredzēts Direktīvā 89/662/EEK.

24. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1992. gada 16. jūnijā

Padomes vārdā -

priekšsēdētājs

Arlindo MARQUES CUNHA

([1]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

I PIELIKUMS

I NODAĻA

Vispārīgie nosacījumi pārstrādes centru apstiprināšanai

Pārstrādes centrā jābūt vismaz:

1. šādām telpām:

   — pietiekami lielai zemas temperatūras telpai medījamo dzīvnieku pieņemšanai,

   — telpai, kurā veic pārbaudi un, vajadzības gadījumā, ķidāšanu, dīrāšanu un plūkšanu,

   — pietiekami lielai telpai, kurā veic izciršanu un citus sagatavošanas darbus, ciktāl tos veic attiecīgā iestāde; šai telpai jābūt nodrošinātai ar pietiekamām atvēsināšanas ierīcēm un temperatūras mērinstrumentiem,

   — telpai, kurā gaļa tiek saiņota un sagatavota nosūtīšanai, ja šīs darbības tiek veiktas pārstrādes centrā, un kurā tiek izpildīti VIII nodaļas 5. punktā paredzētie nosacījumi; ja minētie nosacījumi netiek izpildīti, ir jābūt atsevišķai telpai, kurā gaļu sagatavo nosūtīšanai,

   — pietiekami lielai atvēsināšanas vai zemas temperatūras telpai, kurā tiek uzglabāta medījumu gaļa;

2. telpās, kur gaļa tiek ražota, apstrādāta vai uzglabāta, kā arī zonās un koridoros, caur kuriem tā tiek transportēta, ir jābūt:

   a) ūdensdrošai grīdai, kas ir viegli tīrāma un dezinficējama, droša pret puvi un ieklāta tā, lai atvieglotu ūdens noplūdi, ūdens jāvirza uz notekām, kas aprīkotas ar restēm un trapiem smakas novēršanai.

      Tomēr:

      — atvēsināšanas vai zemas temperatūras telpās pietiek ar ierīci, kas ļauj viegli novadīt ūdeni,

      — glabāšanas telpās, kā arī telpās un koridoros, caur kuriem gaļa tiek transportēta, pietiek ar grīdas segumu, kas ir drošs pret ūdeni un puvi;

   b) gludām, izturīgām, necaurlaidīgām sienām ar gaišu, mazgājamu krāsojumu vismaz divu metru augstumā; atvēsināšanas un zemas temperatūras telpās, kā arī glabāšanas telpās sienām jābūt krāsotām vismaz glabāšanas augstumā. Savienojuma vietām starp sienu un grīdu jābūt noapaļotām vai līdzīgā veidā apstrādātām, izņemot glabāšanas telpās.

      Tomēr koka sienu izmantojums glabāšanas telpās medījamo dzīvnieku pārstrādes centros, kas darbojas šīs direktīvas izziņošanas dienā, nevar būt par pamatu to apstiprinājuma aizturēšanai;

   c) durvīm no cieta, pret koroziju droša materiāla, un ja durvis ir no koka, visām to virsmām jābūt pārklātām ar gludu un necaurlaidīgu materiālu;

   d) izolācijas materiālam, kas ir drošs pret puvi un kuram nav smakas;

   e) pienācīgai ventilācijai un labai tvaika izvadei;

   f) atbilstošam dabiskam vai mākslīgam apgaismojumam, kas nepārveido krāsas;

   g) tīriem un viegli tīrāmiem griestiem; ja to nav – jumta segumam, kura iekšējā virsma atbilst šiem apstākļiem;

3. a) pēc iespējas tuvāk darba vietām pietiekami daudz ierīču roku tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī instrumentu tīrīšanai karstā ūdenī. Krāni nedrīkst būt darbināmi ar rokām. Roku mazgāšanai šīm ierīcēm jānodrošina karsts un auksts tekošs ūdens vai ūdens, kas iepriekš sajaukts līdz piemērotai temperatūrai, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi un higiēniski roku nosusināšanas līdzekļi;

   b) ierīces instrumentu dezinfekcijai, kas nodrošina karsta ūdens padevi vismaz 82° C temperatūrā;

4. atbilstoši pasākumi aizsardzībai pret kaitēkļiem, piemēram, insektiem un grauzējiem;

5. a) instrumenti un darba ierīces, tādas kā izciršanas galdi, galdi ar noņemamām izciršanas virsmām, konteineri, konveijeru joslas un zāģi, kas izgatavoti no materiāliem, kas ir droši pret koroziju, kas nebojā gaļu un kurus ir viegli tīrīt un dezinficēt. Virsmas, kas saskaras vai var saskarties ar gaļu, tostarp šuves un savienojuma vietas, ir jāuztur gludas. Ir aizliegts izmantot koku, izņemot telpās, kur tiek uzglabāta vienīgi higiēniski iesaiņota gaļa;

b) piederami, kas ir droši pret koroziju, un aprīkojums, kas atbilst higiēnas prasībām, kas attiecas uz:

— gaļas pārvietošanu,

— gaļas uzglabāšanas konteineriem, nodrošinot to, ka ne gaļa, ne konteineri tieši nesaskaras ar grīdu vai sienām;

c) ierīces, tostarp atbilstoši izveidotas un aprīkotas pieņemšanas un šķirošanas telpas, gaļas higiēniskai pārvietošanai un tās pasargāšanai iekraušanas un izkraušanas laikā;

d) īpaši ūdensdroši un pret koroziju droši konteineri ar vākiem un aizvērtņiem, kas neļauj cilvēkiem, kas nav pilnvaroti to darīt, izņemt to saturu, tādas gaļas glabāšanai, kas nav paredzēta lietošanai pārtikā, vai arī aizslēdzama telpa šādai gaļai, ja tās daudzums ir pietiekami liels, lai tas būtu nepieciešams, vai arī ja gaļa netiek pārvietota vai iznīcināta katras darba dienas beigās. Ja šādu gaļu pārvieto pa cauruļvadiem, tiem jābūt konstruētiem un iebūvētiem tā, lai izvairītos no riska, ka gaļa varētu tikt sabojāta;

e) ierīces iesaiņojuma un iepakojuma materiālu higiēniskai uzglabāšanai, ja iestādē tiek veiktas šādas darbības;

6. saldēšanas iekārtas, lai gaļas iekšējo temperatūru uzturētu tādā līmenī, kā to prasa šī direktīva. Šai iekārtai ir jābūt ar sistēmu kondensācijas ūdeņu novadīšanai, neradot iespēju, ka gaļa varētu tikt sabojāta;

7. pietiekama dzeramā ūdens padeve ar spiedienu, kas atbilst Direktīvas 80/778/EEK D un E pielikumos noteiktajiem parametriem. Tomēr izņēmuma gadījumos ir atļauta tāda ūdens padeve, kas nav dzeramais ūdens – tvaika ražošanai, ugunsdrošības nolūkiem, kā arī dzesēšanas un saldēšanas iekārtu tīrīšanai - ja caurules, kas ierīkotas šim nolūkam, neļauj šo ūdeni izmantot citiem mērķiem un nerada risku, ka gaļa var tikt sabojāta. Cauruļvadiem ūdenim, kas nav dzeramais ūdens, ir jābūt skaidri atšķiramiem no cauruļvadiem, ko izmanto dzeramajam ūdenim;

8. pietiekama karsta dzeramā ūdens padeve Direktīvas 80/778/EEK nozīmē ([1]);

9. sistēmas šķidro un cieto atkritumu aizvākšanai, kas atbilst higiēnas prasībām;

10. atbilstoši iekārtota aizslēdzama telpa, kas paredzēta vienīgi veterinārā dienesta lietošanai, vai - attiecībā uz glabāšanas telpām - piemērotas iekārtas;

11. iespējas, kas ļauj jebkurā laikā efektīvi veikt šajā direktīvā paredzētās veterinārās pārbaudes;

12. piemērots skaits ģērbtuvju ar gludām, ūdensdrošām, mazgājamām sienām un grīdām, izlietnēm, dušas telpām un tualetēm ar skalojamiem klozetpodiem, kas aprīkotas tā, lai aizsargātu ēkas tīrās daļas no piesārņojuma 24. Tualetēm nedrīkst būt tiešas izejas uz darba telpām.

Dušas nav vajadzīgas saldētavās, kur tiek pieņemta un uzglabāta tikai higiēniski iesaiņota gaļa. Izlietnes ir jānodrošina ar karstu un aukstu tekošu ūdeni vai ūdeni, kas jau iepriekš ir sajaukts līdz piemērotai temperatūrai, jānodrošina līdzekļi roku tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī higiēniski līdzekļi roku nosusināšanai. Ūdens krāni nedrīkst būt darbināmi ar rokām vai elkoņiem. Tualetes telpu tuvumā ir jābūt pietiekamam skaitam šādu izlietņu;

13. vieta un piemērotas iespējas transportlīdzekļu tīrīšanai un dezinfekcijai, izņemot saldētavās, kurās pieņem un sagatavo nosūtīšanai tikai higiēniski iesaiņotu gaļu. Tomēr, šīs vietas un iespējas nav obligāti nepieciešamas, ja ir noteikumi, kas paredz, ka transportlīdzekļi jātīra un jādezinficē tikai oficiāli atļautās vietās;

14. telpa vai droša vieta tīrīšanas līdzekļu, dezinfekcijas līdzekļu un līdzīgu vielu glabāšanai.

([1]) Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīva 80/778/EEK par cilvēku patēriņam paredzētā ūdens kvalitāti (OV L 353, 17.12.1990., 59. lpp.).

II NODAĻA

Personāla, telpu un iekārtu higiēna iestādēs

1. Attiecībā uz personālu, telpām un iekārtām jāprasa absolūta tīrība. Jo īpaši:

   a) personālam, kas apstrādā gaļu vai kas strādā telpās un zonās, kur gaļa tiek pārvietota, saiņota vai transportēta, ir jānēsā tīras un viegli tīrāmas galvassegas un apavi, darba apģērbs gaišās krāsās un - vajadzības gadījumā - apkakles vai cits aizsargtērps. Darbiniekiem, kas strādā ar gaļu vai pārvieto to, jāvalkā tīrs darba apģērbs katras darba dienas sākumā un nepieciešamības gadījumā tas jāmaina dienas laikā, kā arī jāmazgā un jādezinficē rokas vairākkārt darba dienas laikā un katru reizi pēc darba beigšanas. Cilvēkiem, kas saskārušies ar inficētu medījamo dzīvnieku vai inficētu gaļu, tūlīt pēc tam rūpīgi jānomazgā rokas līdz elkoņiem karstā ūdenī un pēc tam jādezinficē tās. Smēķēšana ir aizliegta darba telpās, glabāšanas telpās, iekraušanas vietās, saņemšanas vietās, šķirošanas vietās un izkraušanas vietās, kā arī citās vietās un koridoros, caur kuriem tiek transportēta medījumu gaļa;

   b) iestādē nedrīkst iekļūt dzīvnieki. Grauzējus, insektus un citus parazītus ir sistemātiski jāiznīcina;

   c) iekārtas un instrumentus, kas tiek lietoti darbam ar gaļu, jātur tīrus un labā darba kārtībā. Tos vairākkārt rūpīgi jātīra un jādezinficē darba dienas laikā, katras darba dienas beigās un pirms tie tiek no jauna lietoti pēc tam, kad bijuši netīri.

2. Telpas, instrumenti un darba iekārtas nedrīkst lietot vajadzībām, kas nav saistītas ar svaigas gaļas, putnu gaļas un medījumu gaļas apstrādi. Medījumu gaļa jāizcērt atsevišķi no savvaļas putnu gaļas, un izciršanas telpa pilnībā jāiztīra un jādezinficē pirms tā tiek lietota citas kategorijas gaļas izciršanai.

   Gaļas izciršanas instrumentus jālieto vienīgi gaļas izciršanai.

3. Instrumentus nedrīkst atstāt gaļā; ir aizliegta gaļas tīrīšana, noslaukot to ar drānu vai citu materiālu, kā arī tīrīšana ar gaisa straumi.

4. Gaļa un gaļas konteineri nedrīkst nonākt tiešā saskarsmē ar zemi.

5. Visiem mērķiem jālieto dzeramais ūdens. Tomēr izņēmuma gadījumos tvaika ražošanai var izmantot ūdeni, kas nav dzeramais ūdens, ja šim nolūkam ierīkotie cauruļvadi nepieļauj šāda ūdens lietošanu citiem mērķiem un nerada draudus, ka gaļa var tikt sabojāta. Turklāt ūdeni, kas nav dzeramais ūdens, izņēmuma gadījumos var izmantot saldēšanas iekārtu atvēsināšanai. Cauruļvadiem, pa kuriem plūst ūdens, kas nav dzeramais ūdens, ir jābūt skaidri atšķiramiem no cauruļvadiem, ko izmanto dzeramajam ūdenim.

6. Zāģu skaidu vai citu līdzīgu vielu izkaisīšana uz darba telpu un glabāšanas telpu grīdas ir aizliegta.

7. Tīrāmos līdzekļus, dezinficējošas vielas un citas vielas jālieto tā, lai tie neiespaidotu instrumentus, darba iekārtas un gaļu. Šādus instrumentus un darba iekārtas pēc lietošanas rūpīgi jāskalo ar dzeramo ūdeni.

8. Personām, kas var sabojāt gaļu, ir aizliegts ar to strādāt vai to pārvietot.

   Pieņemot darbā personu, kas strādās ar gaļu vai to pārvietos, šai personai ar medicīnas apliecību jāpierāda, ka nav medicīnisku šķēršļu viņa pieņemšanai darbā. Tādas personas medicīnisko uzraudzību reglamentē attiecīgās dalībvalsts spēkā esošie tiesību akti.

III NODAĻA

Higiēna attiecībā uz medījumu gaļas sagatavošanu, izciršanu un pārvietošanu

1. Ar medījamiem dzīvniekiem tūlīt pēc nogalināšanas ir jāveic šādas darbības:

   — lieli savvaļas dzīvnieki ir jāizstiepj un jāizķidā,

— krūškurvja iekšas, pat ja tās ir atdalītas no liemeņa, kā arī aknas un liesa jāpievieno medījamajam dzīvniekam, un tos jāidentificē tā, lai valsts pilnvarotais veterinārārsts varētu veikt to pēckaušanas veterināro ekspertīzi kopā ar pārējo liemeni; citas vēdera dobuma iekšas jāizņem un jāpārbauda uz vietas. Galvu var nogriezt kā trofeju,

— mazus medījamos dzīvniekus - neskarot šīs direktīvas 3.panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto gadījumu - var pilnīgi vai daļēji izķidāt uz vietas vai pārstrādes centrā, ja medījamie dzīvnieki 12 stundās pēc to nogalināšanas tiek transportēti uz attiecīgo centru apkārtējā temperatūrā, kas nav augstāka par 4 °C.

2. Medījamie dzīvnieki ir jāatvēsina tūlīt pēc 1. punktā paredzēto darbību veikšanas tā, lai iekšējā temperatūra būtu + 7 °C vai zemāka lieliem medījamiem dzīvniekiem vai + 4 °C vai zemāka maziem medījamiem dzīvniekiem. Ja ārējā temperatūra nav pietiekami zema, nogalinātos medījamos dzīvniekus pēc to nogalināšanas ir jāpārvieto pēc iespējas ātrāk - un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 12 stundās - uz medījamo dzīvnieku pārstrādes centru vai uz savākšanas centru, ņemot vērā to, ka:

— lieli medījamie dzīvnieki jātransportē atbilstoši higiēnas prasībām, jo īpaši izvairoties no to kraušanas kaudzēs, uz medījamo dzīvnieku pārstrādes centru pēc iespējas ātrāk pēc 1. punktā minēto darbību veikšanas,

— transportēšanas laikā uz pārstrādes centru medījamiem dzīvniekiem, kuru iekšas jau ir pārbaudījis veterinārārsts, jāpievieno veterināra izsniegta apliecība, kas apliecina pārbaudes pozitīvu rezultātu un uz kuras ir norādīts aptuvens nogalināšanas laiks.

3. Izķidāšana jāveic bez nepamatotas kavēšanās, tiklīdz medījamais dzīvnieks tiek medījamo dzīvnieku pārstrādes centrā, izņemot gadījumu, kas paredzēts 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ja vien tā nav veikta uz vietas. Plaušas, sirdi, aknas, nieres, liesu un videni var vai nu atdalīt, vai arī atstāt pie liemeņa saistītus ar to dabiskajām saitēm.

4. Līdz pārbaudes beigām nepārbaudītais liemenis un subprodukti nedrīkst nonākt saskarē ar jau pārbaudītiem liemeņiem un subproduktiem, un liemeņu pārvietošana, izciršana un turpmāka apstrāde ir aizliegta.

5. Nedrīkst pastāvēt iespēja, ka gaļa, kas ir aizturēta vai atzīta par nelietojamu pārtikā, kā arī kuņģi, zarnas un neēdami blakusprodukti saskartos ar gaļu, kas ir atzīta par lietojamu pārtikā, un sākumā pirmie minētie pēc iespējas ātrāk ir jānovieto īpašās telpās vai konteineros, kas ir novietoti un iekārtoti tā, lai izslēgtu iespēju sabojāt pārējo gaļu.

6. Gaļai, tostarp subproduktiem, pievieno garšvielas, tos pārvieto, to turpmāko apstrādi un transportēšanu veic saskaņā ar visām higiēnas prasībām. Ja šāda gaļa tiek iesaiņota, ir jāievēro VIII nodaļas nosacījumi. Iepakota gaļa jāuzglabā atsevišķās telpās, kurās neuzglabā neiepakotu gaļu.

7. Kompetentās iestādes nosaka īpašus noteikumus, ko piemēro, pārbaudot trofejas, ko patur mednieks.

IV NODAĻA

Prasības savvaļas dzīvnieku gaļai, kas paredzēta izciršanai

1. Tādu daļu izciršana, kas ir mazākas par liemeni, vai – attiecībā uz lieliem medījamiem dzīvniekiem - liemeņu pušu izciršana, kā arī atkaulošana ir atļauta vienīgi pārstrādes centros, kas apstiprināti saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu vai saskaņā ar Direktīvu 64/433/EEK un Direktīvu 71/118/EEK un kuros ir dīrāšanas un izciršanas telpas.

2. Iestādes īpašniekam vai vadītājam ir jānodrošina darbības uzņēmuma uzraudzībai, jo īpaši jebkāda pārvietošana, kas tiek uzskatīta par vajadzīgu, un vajadzīgās iespējas jānodod uzraudzības dienesta rīcībā. Konkrēti, viņam ir jāspēj pēc attiecīga lūguma informēt valsts pilnvarotu veterinārārstu, kas atbild par uzraudzību, par viņa iestādē pieņemtās gaļas piegādātāju vai par nogalinātā medījamā dzīvnieka izcelsmi.

3. a) Medījamā dzīvnieku gaļa jānogādā darba telpā, kā un kad tas ir vajadzīgs. Tikko tā ir izcirsta un - attiecīgos gadījumos - iesaiņota, gaļu jāpārvieto uz atbilstošu atvēsināšanas vai zemas temperatūras telpu.

b) Medījamo dzīvnieku gaļa, kas nonāk izciršanas telpā, jāpārbauda un, vajadzības gadījumā, jāveic atgriezumu atdalīšana. Darbavieta šo darbību veikšanai ir jānodrošina ar piemērotām ierīcēm un pietiekamu apgaismojumu.

c) Izciršanas, atkaulošanas, iesaiņošanas un iepakošanas procesā medījamo dzīvnieku gaļas temperatūrai pastāvīgi jābūt + 7 °C vai zemākai lieliem medījamiem dzīvniekiem vai + 4 °C vai zemākai maziem medījamiem dzīvniekiem. Izciršanas laikā izciršanas telpas temperatūra nedrīkst būt augstāka par + 12 °C.

d) Izciršana jāveic tā, lai medījumu gaļa netiktu notraipīta. Kaulu šķembas un asins recekļi jāaizvāc. Gaļa, ko gūst izciršanas rezultātā un kas nav paredzēta lietošanai pārtikā, tūlīt pēc tās izciršanas ir jāsavāc ierīcēs, konteineros vai telpās, kas paredzētas I nodaļas 5. punkta d) apakšpunktā.

V NODAĻA

Pēckaušanas veterinārā ekspertīze

1. Visas savvaļas dzīvnieku daļas jāpārbauda 18 stundās pēc tam, kad gaļa ir pieņemta pārstrādes centrā, lai noskaidrotu, vai medījuma gaļa ir derīga lietošanai pārtikā; jo īpaši jāatver ķermeņa dobums, lai varētu veikt vizuālu pārbaudi.

2. Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts to pieprasa, mugurkauls un galva jāpāršķeļ gareniski.

3. Veicot pēckaušanas veterināro ekspertīzi, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic šādas darbības:

a) medījamā dzīvnieka un tā orgānu vizuāla pārbaude.

Ja vizuālās pārbaudes rezultāti neļauj veikt novērtēšanu, ir jāveic plašāka pārbaude laboratorijā. Šīs plašākās pārbaudes var veikt vienīgi noteiktam paraugu skaitam, kas ir pietiekams, lai novērtētu medībās nogalinātos medījamos dzīvniekus;

b) konsistences, krāsas un smakas anomāliju izpēte;

c) orgānu palpācija, ja viņš to uzskata par vajadzīgu;

d) atlieku izpēte, ņemot paraugus, īpaši tad, ja ir nopietns iemesls uzskatīt to par pamatotu.

Ja tiek veikta plašāka pārbaude, pamatojoties uz nopietniem iemesliem, veterinārārstam jāgaida, līdz pārbaude tiek pabeigta, pirms viņš var turpināt vērtēt visus medījamos dzīvniekus, kas nogalināti konkrētajās medībās, vai kādu to daļu, kurā, ņemot vērā apstākļus, varētu tikt konstatētas tās pašas anomālijas.

e) tādu pazīmju noteikšana, kas norāda, ka gaļa ir veselībai bīstama. Tas jo īpaši attiecas uz šādiem gadījumiem:

i) novirzes dzīva dzīvnieka uzvedībā vai tā vispārējā stāvoklī, ko norādījis mednieks;

ii) audzēju vai abscesu esamība, ja tie ir vairāki vai ja tie ir dažādos iekšējos orgānos vai muskuļos;

iii) artrīts, orhīts, izmaiņas aknās vai liesā, iekaisums zarnu vai nabas saites apvidū;

iv) svešķermeņu atrašanās ķermeņa dobumos, īpaši vēderā un zarnās vai urīnā, pleiras un vēdera plēves krāsas izmaiņas;

v) liela gāzes daudzuma veidošanās kuņģa-zarnu traktā, kā arī iekšējo orgānu krāsas izmaiņas;

vi) ievērojamas muskuļaudu vai orgānu krāsas, konsistences vai smakas izmaiņas;

vii) atklāti lūzumi, ja tie nav tieši saistīti ar medībām;

viii) novājēšana un/vai vispārēja vai lokalizēta tūska;

ix) pazīmes, kas norāda, ka orgāni nesen bijuši piesaistīti pleirai un vēdera plēvei;

x) citas acīmredzamas plašas izmaiņas, tādas kā krāsas zudums un pūšana.

4. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāizdod rīkojums par medījumu gaļas konfiscēšanu:

— ja tajā ir bojājumi, izņemot bojājumus, kas radušies nogalināšanas rezultātā, lokalizēti veidojumi vai anomālijas, ja šie bojājumi, veidojumi vai anomālijas padara medījumu gaļu nelietojamu pārtikā vai bīstamu cilvēka veselībai,

— ja tā ir no dzīvniekiem, kas nav nogalināti saskaņā ar valsts medniecības noteikumiem,

— ja pēckaušanas veterinārās ekspertīzes rezultātā tajā ir konstatētas novirzes, kas uzskaitītas 3. punkta e) apakšpunktā,

— ja tā ir no sīkiem medījamiem dzīvniekiem, kas ir notverti saskaņā ar 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta ceturto ievilkumu,

— ja ir konstatēts, ka tā ir inficēta ar trihinellām.

5. Šaubu gadījumā valsts pilnvarotais veterinārārsts var veikt tālāku izciršanu un apskatīt dzīvnieka attiecīgo daļu pārbaudi, lai pieņemtu galīgo lēmumu.

   Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts konstatē, ka šajā nodaļā paredzētās higiēnas prasības noteikti ir pārkāptas vai ka tiek traucēta atbilstīgas veselības pārbaudes veikšana, viņš ir tiesīgs veikt pasākumus attiecībā uz iekārtu un telpu lietošanu un veikt visus nepieciešamos pasākumus līdz pat ražošanas procesa apturēšanai, tostarp apturēt ražošanas procesu.

6. Valsts pilnvarotais veterinārārsts reģistrē pēckaušanas veterinārās ekspertīzes rezultātus, un, ja tiek diagnosticētas cilvēkiem bīstamas transmisīvas slimības, kas minētas 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta trešajā ievilkumā vai 9. pantā, par tām informē kompetentās veterinārās iestādes, kas ir atbildīgas par tā medību apvidus pārraudzību, kur ir savvaļas dzīvnieka izcelsme, kā arī personu, kas ir atbildīga par attiecīgo apvidu.

VI NODAĻA

Izcirstas medījumu gaļas un uzglabātas medījumu gaļas veselības kontrole

Valsts pilnvarota veterinārārsta pārraudzība ietver šādus uzdevumus:

— gaļas ievešanas un izvešanas uzraudzību,

— pārstrādes centros esošās gaļas veselības pārbaudi,

— gaļas veselības pārbaudi pirms tās izciršanas un kad tā tiek izvesta no pārstrādes centra, kas minēts otrajā ievilkumā,

— telpu, ierīču un instrumentu tīrības pārbaudi, kas minēti I nodaļā, kā arī personāla higiēnas, tostarp apģērba, pārbaudi,

— jebkādu citu pārbaudi, ko valsts pilnvarots veterinārārsts uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi.

VII NODAĻA

Veselības marķējums

1. Veselības marķējums jāveic valsts pilnvarotam veterinārārstam, kuram šai sakarā jābūt:

   a) gaļas veselības marķēšanas instrumentiem, kurus var nodot palīgpersonālam vienīgi marķēšanas laikā un uz laiku, kas nepieciešams šim mērķim;

   b) etiķetēm un iesaiņošanas materiāliem, uz kuriem jau ir kāds no marķējumiem vai zīmogiem, kas minēti 2. punktā. Šīs etiķetes, iesaiņošanas materiālus un zīmogus vajadzīgajā daudzumā valsts pilnvarotais veterinārārsts nodod palīgpersonālam laikā, kad tās ir jāizmanto.

2. a) Veselības marķējumam ir jābūt:

      i) piecstūru iezīmei, kurā ar skaidri salasāmiem burtiem ir norādīta šāda informācija:

         — augšējā daļā - nosūtīšanas valsts pilns nosaukums vai tā sākuma burts vai burti: attiecībā uz Kopienu - šādi burti: B/D/DK/EL/ESP/F/IRL/I/L/NL/P/UK,

         — centrā –medījamo dzīvnieku pārstrādes centra, vai - attiecīgos gadījumos - izciršanas telpu veterinārā apstiprinājuma numurs,

         — apakšējā daļā – viena no turpmāk norādītajām sākuma burtu kombinācijām: CEE, EOEF, EWG, EOK, EEK, EEG vai sākuma burti, kas norāda uz izcelsmes valsti, kas ir trešā valsts.

      Burtu un ciparu augstumam attiecībā uz lieliem medījamiem dzīvniekiem ir jāatbilst Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļas prasībām, bet attiecībā uz sīkiem savvaļas medījamiem dzīvniekiem - Direktīvas 91/495/EEK I pielikuma III nodaļas prasībām;

      ii) piecstūru zīmogam jābūt pietiekami lielam, lai tajā varētu norādīt a) punktā minēto informāciju;

   b) Materiālam, ko izmanto marķēšanai, ir jāatbilst visām higiēnas prasībām un a) punktā minētajai informācijai uz tā ir jābūt skaidri salasāmai.

   c) i) Šās nodaļas a) punktā minēto veterināro marķējumu jālieto:

      — uz neiesaiņotiem liemeņiem, izmantojot zīmogu, kurā ir a) punktā minētā informācija,

— uz vai redzamā veidā zem jau iesaiņota liemeņa iesaiņošanas materiāla vai cita iesaiņojuma,

— uz vai redzamā vietā zem liemeņa vai subproduktu iesaiņošanas materiāla vai cita iesaiņojuma, ja tie iesaiņoti nelielos daudzumos.

ii) Šīs nodaļas a) punkta ii) apakšpunktā minētais veselības marķējums jālieto lieliem iesaiņojumiem.

VIII NODAĻA

Medījumu gaļas iesaiņošana un iepakošana

1. a) Iepakojumam (piemēram, konteineriem, kartona kārbām) jāatbilst visām higiēnas prasībām, jo īpaši:

— tas nedrīkst bojāt gaļas organoleptiskās īpašības,

— ar to uz gaļu nedrīkst tikt pārnestas vielas, kas ir kaitīgas cilvēka veselībai,

— tam jābūt pietiekami stingram, lai gaļa tiktu efektīvi pasargāta transportēšanas un pārvietošanas laikā.

b) Iepakojumu nedrīkst atkārtoti lietot medījumu gaļai, izņemot gadījums, kad tas ir izgatavots no pret koroziju izturīga materiāla, kas ir viegli tīrāms un iepriekš ticis iztīrīts un dezinficēts.

2. Ja izcirsta medījuma gaļa tiek iesaiņota, tas jādara tūlīt pēc izciršanas un saskaņā ar higiēnas prasībām.

Iesaiņojamajam materiālam jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam, kā arī jāatbilst nosacījumiem, kas paredzēti 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā; to nedrīkst vēlreiz izmantot, lai iesaiņotu medījumu gaļu.

3. Iesaiņota medījumu gaļa ir jāiepako.

4. Tomēr, ja iesaiņojums atbilst visiem aizsardzības nosacījumiem, kas attiecas uz iepakojumu, tam nav jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam, tāpat ievietošana otrā konteinerā nav nepieciešama, ja tiek izpildīti pārējie 1. punkta nosacījumi.

5. Izciršana, atkaulošana, iesaiņošana un iepakošana var notikt vienā un tai pašā telpā, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) telpai jābūt pietiekami plašai un tā aprīkotai, lai nodrošinātu darbību higiēnisku norisi;

b) iepakojuma un iesaiņojuma materiāls tūlīt pēc izgatavošanas jāievieto aizzīmogotā aizsargapvalkā; šis apvalks jāsargā no bojājumiem, transportējot to uz iestādi, un iestādē to jāglabā higiēniskos apstākļos atsevišķā telpā;

c) telpās, ko izmanto iesaiņojamo materiālu glabāšanai, nedrīkst būt putekļi un kaitēkļi, un tāmi nedrīkst būt gaisa saskare ar telpām, kurās ir vielas, kas var sabojāt gaļu. Iepakojumu nedrīkst glabāt uz grīdas;

d) iepakojums jāsamontē atbilstošos higiēnas apstākļos, pirms tas tiek ienests telpā;

e) iepakojums jānogādā telpā atbilstoši higiēnas prasībām un tūlīt pat jāizlieto. To nedrīkst pārvietot personāls, kas apstrādā gaļu;

f) gaļa tūlīt pēc iesaiņošanas jānovieto šim nolūkam paredzētajā glabāšanas telpā.

6. Iepakojumā, kas minēts šajā nodaļā, var būt tikai vienas sugas izcirstu medījumu gaļa.

IX NODAĻA

Veselības sertifikāts

Veselības sertifikāta oriģinālu, kas medījuma gaļai jāpievieno, transportējot to līdz galamērķa vietai, ir jāizsniedz valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kad gaļa tiek iekrauta.

Sertifikātam pēc formas un satura ir jāatbilst II pielikumā dotajam paraugam, un tas jāaizpilda vismaz galamērķa vietas oficiālajā valodā vai valodās. Tam ir jābūt uz vienas lapas.

X NODAĻA

Glabāšana

Pēc tam, kad veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, medījumu gaļa ir jāatdzesē vai jāsasaldē, un jāglabā temperatūrā, kas - ja gaļa tiek atdzesēta - nepārsniedz 4 °C attiecībā uz sīkiem medījamiem dzīvniekiem un 7 °C attiecībā uz lieliem medījamiem dzīvniekiem, vai -12 °C, ja gaļa tiek sasaldēta.

XI NODAĻA

Transportēšana

1. Medījumu gaļu jānosūta tā, lai transportēšanas laikā tā ir pasargāta no jebkā, kas varētu to inficēt vai sabojāt, ņemot vērā transportēšanas laiku un apstākļus, kā arī izmantoto transportlīdzekli. Konkrēti, izmantotajiem transportlīdzekļiem jābūt aprīkotiem tā, lai nodrošinātu to, ka netiek pārsniegta X nodaļā minētā temperatūra.
2. Medījumu gaļu nedrīkst pārvadāt transportlīdzeklī vai konteinerā, kas nav tīrs vai nav dezinficēts.
3. Liemeņus vai liemeņu puses, izņemot saldētu gaļu, kas iepakota atbilstīgi higiēnas prasībām, jāpārvadā uzkārtus, izņemot gadījumus, kad tie tiek pārvadāti ar gaisa transportu.

   Citi izcirtņi uz jāuzkar vai jānovieto uz platformām, ja tie nav iepakoti vai ievietoti konteineros, kas ir izturīgi pret koroziju. Šādām platformām, iepakojumam vai konteineriem jāatbilst higiēnas prasībām un, jo īpaši attiecībā uz iepakojumu, šīs direktīvas prasībām. Tos var atkārtoti lietot vienīgi pēc iztīrīšanas un dezinfekcijas.
4. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam pirms nosūtīšanas ir jāpārliecinās par to, ka transportlīdzekļi un iekraušanas apstākļi atbilst šajā nodaļā paredzētajām higiēnas prasībām.

II PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS [1]

medījumu gaļai [1]**, kas paredzēta sūtīšanai uz dalībvalsti pēc tranzīta caur trešo valsti**

Eksportētāja valsts:..... Nr [2]:.....

Ministrija: .....

Kompetentais dienests: .....

Atsauce [2]: .....

I. **Gaļas identifikācija**

Sugas medījumu gaļa: .....
(dzīvnieku suga)

Izcirtņu veids: .....

Iepakojuma veids: .....

Iepakojumu skaits:.....

Neto svars: .....

II. **Gaļas izcelsme**

Iestādes(-žu) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

.....

.....

Izciršanas vietas(-u) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): [4]: .....

.....

.....

III. **Medījumu gaļas sūtījuma galamērķis**

Gaļa tiks nosūtīta

no .....
(iekraušanas vieta)

uz .....
(galamērķa valsts un vieta)

izmantojot turpmāk norādīto transportlīdzekli [3]: .....

Nosūtītāja nosaukums un adrese: .....

.....

Saņēmēja nosaukums un adrese: .....

.....

[1] Savvaļas dzīvnieku gaļa, kas nav apstrādāta citādi, kā to atvēsinot vai sasaldējot, lai nodrošinātu tās uzglabāšanu.
[2] Nav obligāti.
[3] Norādīt numuru vai reģistrācijas numuru (dzelzceļa vagoniem un smagajām automašīnām), lidojuma numuru (gaisa kuģiem) vai nosaukumu (kuģiem).
[4] Attiecīgos gadījumos svītrot.

IV. Veselības apliecinājums

Es, apakšā parakstījies, valsts pilnvarotais veterinārārsts, APLIECINU, ka:

a) iepriekš norādītās sugas medījumu gaļa tika iegūta pārstrādes centrā, kas atrodas reģionā vai apvidū, uz kuru attiecas dzīvnieku veselības ierobežojumi, un, veicot veterināro pārbaudi saskaņā ar Direktīvu 92/45/EEK [1], ir atzīta par derīgu lietošanai pārtikā;

b) transportlīdzekļi vai konteineri un apstākļi, kādos tika ierauts šis sūtījums, atbilst šajā direktīvā paredzētajām higiēnas prasībām;

c) medījamie dzīvnieki vai medījamo dzīvnieku gaļa [2] ir paredzēta sūtīšanai uz dalībvalstī pēc tranzīta caur trešo valsti.

Vieta ..... datums .....

.....
(Valsts pilnvarotā veterinārārsta paraksts)

---

[1] Ieskaitot trihonoskopisko pārbaudi, kas minēta 3. panta 3. punktā.
[2] Nevajadzīgo svītrot.